

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

1480221_RegNr_3K-3-255-313/2017

<http://www.infolex.lt/tp/1480221>

Santrauka:

BUAB kreditoriai prašė panaikinti kreditorių komiteto nutarimą, kuriuo pritarta bankroto administratoriaus sprendimui išmokėti UAB, perėmusiai buvusio įmonės darbuotojo reikalavimo teisę, lėšas, kurias sudaro VDU už uždelstą atsiskaityti laiką. Pirmosios ir apeliacinės instancijų teismai skundą atmetė. Kreditoriai pateikė kasacinį skundą.

LAT nurodė, kad darbdavio prievolė mokėti darbuotojui VDU už visą uždelstą atsiskaityti laiką nėra netesybos ar palūkanos, nes ši prievolė kyla iš individualių darbo teisinių santykių, kai darbdavys nevykdo (ar netinkamai vykdo) DK 141 str. 1 d. nustatytos pareigos laiku ir visiškai atsiskaityti su atleidžiamu iš darbo darbuotoju, taip pažeisdamas įstatyme nustatytas savo pareigas (DK 35 str. 1 d.) ir teisėtus darbuotojo interesus – už atliktą darbą gauti darbo užmokestį ir kitas su darbo santykiais susijusias išmokas bei savarankiškai disponuoti jam priklausančiomis pajamomis. Kadangi darbdavio prievolė mokėti darbuotojui VDU už visą uždelstą atsiskaityti laiką nėra netesybos ar palūkanos, taigi negali būti tenkinama antruoju etapu, sistemiškai aiškinant DK 141 str. 3 d. ir ĮBĮ 35 str. 2 d. normas darytina išvada, kad kitos su darbo santykiais susijusios išmokos priskirtinos prie darbuotojų reikalavimų, susijusių su darbo santykiais, kurie tenkinami pirmąja eile pirmuoju etapu.

LAT paliko galioti apeliacinės instancijos teismo nutartį.

Civilinė byla Nr. 3K-3-255-313/2017

Teisminio proceso Nr. 2-57-3-00157-2016-9

Procesinio sprendimo kategorija 3.4.3.11.

(S)

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2017 m. gegužės 26 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Alės Bukavinienės (pranešėja), Sigito Gurevičiaus ir Antano Simniškio (kolegijos pirmininkas),

teismo posėdyje kasacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal **kreditorės uždarnosios akcinės bendrovės „Rafesa“** kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2016 m. spalio 7 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal uždarnosios akcinės bendrovės „Rafesa“ ir M. J. skundus bankrutavusiai uždarajai akcinei bendrovei „Klaipėdos hidrotechnika“ **dėl kreditorių komiteto sprendimų panaikinimo.**

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Kasacinėje byloje sprendžiama dėl materialiosios teisės normų, reglamentuojančių vidutinio darbo užmokesčio, mokamo už uždelstą atsiskaityti laiką, kvalifikavimą ir reikalavimų, susijusių su vidutiniu darbo užmokesčiu, mokamu už uždelstą atsiskaityti laiką, bankroto procese tenkinimo eilę ir tvarką, aiškinimo ir taikymo.

2. Klaipėdos apygardos teismas 2013 m. birželio 7 d. nutartimi UAB „Klaipėdos hidrotechnika“ išskėlė bankroto bylą, bankroto administratore paskyrė UAB „Valeksa“. Lietuvos apeliacinis teismas 2013 m. rugpjūčio 19 d. nutartimi bankroto administratore paskyrė UAB „Restrus“.

3. UAB „Valdinga“ nuo 2013 m. gegužės 31 d. iki 2013 m. liepos 22 d. iš 31 darbuotojo nusipirko reikalavimo teisę į darbdavės – atsakovės BUAB „Klaipėdos hidrotechnika“ – jiems nesumokėtą darbo užmokesį ir į „prievolių įvykdymo užtikrinimui nustatytas teises (baudas, delspinigius, palūkanas, vidutinį darbo užmokesį)“. Taip UAB „Valdinga“ iš viso įsigijo reikalavimo teisę į 146 147,78 Eur bei neįvardytą sumą su darbo užmokesčiu susijusių išmokų (skolininkui taikytinų sankcijų).

4. Klaipėdos apygardos teismas 2014 m. vasario 3 d. nutartimi patvirtino bankrutuojančios įmonės kreditorius ir jų reikalavimus, tarp jų pirmosios eilės UAB „Valdinga“ iš viso 557 430,51 Eur reikalavimą.

5. 2014 m. kovo 31 d. UAB „Valdinga“ ir UAB „Kamineros grupė“ pasirašė reikalavimo perleidimo sutartį, kuria pirmoji perleido naujai kreditoriui UAB „Kamineros grupė“ 557 430,51 Eur reikalavimo teisę į skolininkę BUAB „Klaipėdos hidrotechnika“, šią teisę sudarė: darbo užmokesčio skola – 146 147,78 Eur, taip pat jau apskaičiuoti su tuo susiję reikalavimai – 6864,47 Eur delspinigiai už pavėluotą su darbo santykiais susijusių išmokų mokėjimą, 404 418,27 Eur vidutinis darbo užmokestis už uždelstą atsiskaityti laikotarpį.

6. Klaipėdos apygardos teismas 2014 m. birželio 10 d. nutartimi išnagrinėjo UAB „Kamineros grupė“ prašymą pakeisti BUAB „Klaipėdos hidrotechnika“ pradinę kreditorę UAB „Valdinga“ jos teisių perėmėja UAB „Kamineros grupė“ su pirmąja eile tenkintinu 557 430,52 Eur dydžio reikalavimu.

7. Įmonių bankroto valdymo departamentas (dabartinis pavadinimas Audito, apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo valdymo tarnyba) ir atsakovė, atstovaujama bankroto administratorės UAB „Restrus“, 2014 m. gegužės 9 d. sudarė garantinio fondo lėšų pervedimo sutartį, pagal kurią šis departamentas įsipareigojo organizuoti 205 804,17 Eur pervedimą į atsakovės atidarytą banko sąskaitą, o bankroto administratorė įsipareigojo šias lėšas išmokėti nurodytiems darbuotojams.

8. Klaipėdos apygardos teismas įvertinęs tai, kad atsakovės pirmosios eilės kreditoriams iš garantinio fondo lėšų buvo išmokėta 205 578,09 Eur, kad pirmosios eilės kreditorių reikalavimų dalis taip pat buvo padengta iš įmonėje sukauptų lėšų, 2014 m. gruodžio 3 d. nutartimi patikslino šios eilės kreditorių reikalavimus ir, be kita ko, nustatė, kad pirmąja eile tenkintinas kreditorės UAB „Kamineros grupė“ 411 282,74 Eur finansinis reikalavimas, kurį sudaro delspinigiai ir vidutinis darbo užmokestis už uždelstą atsiskaityti laiką. Klaipėdos apygardos teismas 2015 m. birželio 2 d. nutartimi, atsižvelgdamas į šioje bankroto byloje Įmonių bankroto valdymo departamento pateiktą išvadą dėl administratorės UAB „Restrus“ veiksmų, pagal kurią reikalavimai dėl vidutinio darbo užmokesčio už uždelstą atsiskaityti laiką turi būti tenkinami pirmąja eile bei pirmajame etape, patikslino pirmosios eilės kreditorių finansinius reikalavimus, kartu nustatydamas, kokia jų dalis tenkintina pirmajame bei antrajame etapuose. Šioje teismo nutartyje kreditorių reikalavimai, kuriuos sudaro vidutinis darbo užmokestis už uždelstą atsiskaityti laiką, be kitų, taip pat ir UAB „Kamineros grupė“ reikalavimas, įtraukti į tenkintinus pirmajame etape reikalavimus.

9. BUAB „Klaipėdos hidrotechnika“ kreditorių komitetas 2015 m. liepos 9 d. vykusiame susirinkime antruoju darbotvarkės klausimu patvirtino bankroto administratorės ataskaitą, kuria, be kita ko, įtvirtintas bankroto administratorės sprendimas patenkinti kreditorės UAB „Kamineros grupė“ pirmąja eile tenkintino finansinio reikalavimo dalį, kurią sudaro vidutinis darbo užmokestis už uždelstą atsiskaityti laiką, pirmajame etape, o dalį, kurią sudaro apskaičiuoti delspinigiai, – antrajame etape.

10. 2015 m. rugsėjo 15 d. bankroto administratorė kreditoriui UAB „Kamineros grupė“ atlygino dalį – 404 418,27 Eur – finansinio reikalavimo, šią dalį sudarė vidutinis darbo užmokestis už uždelstą atsiskaityti laiką.

11. Įmonės kreditoriai UAB „Rafesa“ ir M. J. 2016 m. sausio 11 d. pateikė teismui skundą dėl 2015 m. liepos 9 d. BUAB „Klaipėdos hidrotechnika“ kreditorių komiteto nutarimo antrojo darbotvarkės klausimo, kuriuo patvirtinta 2015 m. sausio 9 d. – 2015 m. birželio 30 d. laikotarpio bankroto administratorės ataskaita ir pritarta jos sprendimui iš dalies patenkinant kreditorės UAB „Kamineros grupė“ finansinį reikalavimą pirmajame etape pirmąja eile

sumokėti jai apie 462 000 Eur, kurių sudaro vidutinio darbo užmokesčio už uždelstą atsiskaityti laiką skola.

12. Kreditoriai prašė panaikinti pirmiau minėtą nutarimą, įpareigoti įmonės bankroto administratorę gražinti pirmajame reikalavimų tenkinimo etape nepagrįstai šiai bendrovei išmokėtas lėšas, nes dėl tokio neteisėto ir nepagrįsto bankroto administratorės sprendimo buvo padaryta žala kitiems BUAB „Klaipėdos hidrotechnika“ kreditoriams, kurių reikalavimai būtų tenkinami vėlesne eile. Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo (toliau – ĮBĮ) 35 straipsnio 1 dalis nenustato reikalavimų, kuriuos sudaro vidutinis darbo užmokestis už uždelstą atsiskaityti laiką, tenkinimo pirmąja eile.

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų esmė

13. Klaipėdos apygardos teismas 2016 m. balandžio 20 d. nutartimi skundus atmetė.

14. Teismas nenustatė ĮBĮ 35 straipsnio nuostatų pažeidimo, nes bankroto administratorės sprendimas pirmąja eile pirmajame etape UAB „Kamineros grupė“ išmokėti 404 418,27 Eur vidutinio darbo užmokesčio už uždelstą atsiskaityti laiką skolą priimtas įsiteisėjusios teismo 2015 m. birželio 2 d. nutarties pagrindu (žr. šios nutarties 8 punktą). Skundžiamo kreditorių komiteto nutarimo panaikinimas nesukeltų kreditorių siekiamų teisinių padarinių.

15. Teismo vertinimu, nėra pagrindo vadovautis kreditorių nurodytais Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. birželio 20 d. nutarties (civilinė byla Nr. 3K-3-327/2014) išaiškinimais, nes skiriasi minėtosios ir nagrinėjamos bylos *ratio decidendi* (argumentas, kuriuo grindžiamas sprendimas), kasacinis teismas nekvalifikavo vidutinio darbo užmokesčio už uždelstą atsiskaityti laiką instituto ĮBĮ nuostatų kontekste – dėl kreditorių reikalavimo tenkinimo eilės ir tvarkos, nevertino, ar tokio pobūdžio išmokos pagal savo pobūdį priskirtinos palūkanoms ir netesyboms, kuriame etape jos turi būti tenkinamos.

16. Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, išnagrinėjusi bylą pagal kreditorės UAB „Rafesa“ atskirąjį skundą, 2016 m. spalio 7 d. nutartimi Klaipėdos apygardos teismo 2016 m. balandžio 20 d. nutartį paliko nepakeistą.

17. Teisėjų kolegijos vertinimu, nors Lietuvos Respublikos darbo kodekso (toliau – DK) 141 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta sankcija nėra darbo užmokestis ir negali būti jam prilyginama, tačiau nagrinėjamu atveju tokių finansinių reikalavimų tenkinimo tvarka yra reglamentuota specialiojo įstatymo – ĮBĮ 35 straipsnio 1 ir 2 dalyse vienareikšmiškai nurodyta, kad tokiu būdu yra tenkinami darbuotojų reikalavimai, susiję su darbo santykiais, taigi – su darbo užmokesčiu (ĮBĮ 1 straipsnio 3 dalis).

18. Įvertinus ĮBĮ 1 straipsnio 3 dalies nuostatas ir Lietuvos Aukščiausiojo Teismo išaiškinimus 2013 m. gruodžio 18 d. nutartyje (civilinė byla Nr. 3K-3-672/2013), netgi sutinkant su kreditore, kad jos minimoje kasacinio teismo 2014 m. birželio 20 d. nutartyje (civilinė byla Nr. 3K-3-327/2014) yra pateikiami bendro pobūdžio išaiškinimai, nagrinėjamu atveju šie išaiškinimai negali būti taikomi dėl skirtingo bylų *ratio decidendi*.

19. Kolegijos vertinimu, Įmonių bankroto valdymo departamento pateikta išvada, kurioje nurodyta, kad remiantis DK 141 straipsnio 3 dalimi vidutinis darbo užmokestis už uždelstą

laiką yra susijęs su darbo santykiais, todėl tuo grindžiami finansiniai reikalavimai (dėl vidutinio darbo užmokesčio už uždelstą atsiskaityti laiką) turi būti tenkinami pirmąja eile pirmajame etape, šioje bankroto byloje yra dėl kito asmens finansinio reikalavimo, tačiau ji atitinka tiek ĮBĮ, tiek ir teismų praktikos nuostatas.

III. Kasacinio skundo ir atsiliepimų į jį teisiniai argumentai

20. Kasaciniu skundukreditore prašo panaikinti Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2016 m. spalio 7 d. nutartį, klausimą išspręsti iš esmės – skundą tenkinti. Kasacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:

1. Teismas netinkamai taikė DK 141 straipsnio ir ĮBĮ 35 straipsnio nuostatas. Vidutinis darbo užmokestis už uždelstą atsiskaityti laiką (DK 141 straipsnis) nėra darbo užmokestis. ĮBĮ 35 straipsnio 2 dalies norma, teigianti, kad pirmąja eile yra tenkinami darbuotojų reikalavimai, susiję su darbo santykiais, negali būti aiškinama plečiamai. Ši imperatyvioji teisės norma turėtų suteikti teisę pirmiau visų reikalavimų tenkinti tik siaurą spektrą darbuotojo reikalavimų, kylančių iš darbo teisinių santykių, t. y. darbo užmokesčio įsiskolinimas, kompensacija už nepanaudotas atostogas ir panašios išmokos, kurios galėtų būti suprantamos kaip tiesioginiai darbuotojo nuostoliai. Netesybos ir sankcijos dėl pavėluotų mokėjimų, pvz., DK 207 straipsnio 1 dalyje nurodyti delspinigiai ir vidutinis darbo užmokestis už uždelstą atsiskaityti laiką, kurie nereiškia darbuotojo nuostolių, turėtų būti tenkinami antrajame kreditorių reikalavimų tenkinimo etape, t. y. ta pačia eile kaip ir kitų kreditorių reikalavimai, susiję su palūkanomis ir netesybomis. Remiantis ĮBĮ 35 straipsnio 1 dalimi, pirmajame etape tenkinami kreditorių reikalavimai be priskaičiuotų palūkanų ir netesybų, o antrajame etape ta pačia eile tenkinama likusi kreditorių reikalavimų dalis (palūkanos ir netesybos).

2. Teismas nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos (civilinė byla Nr. 3K-3-327/2014) dėl vidutinio darbo užmokesčio prilyginimo sankcijai, t. y. baudai (netesyboms), kuri, nepaisant to, kad jos dydis susietas su vidutiniu darbo užmokesčiu, negali būti laikoma darbo užmokesčiu. Tiek nagrinėjamoje byloje, tiek ir pirmiau minėtoje kasacinėje byloje reikšmingiausias klausimas – vidutinio darbo užmokesčio už uždelstą atsiskaityti laiką priskyrimas arba darbo užmokesčiui, arba netesyboms. Konstatavus, kad vidutinis darbo užmokestis už uždelstą atsiskaityti laiką yra darbo užmokestis arba su darbo užmokesčiu susijusi išmoka, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo civilinėje byloje Nr. 3K-3-327/2014 nebūtų buvęs tenkintas darbdavio prašymas atgręžti teismo sprendimo vykdymą.

21. BUAB „Klaipėdos hidrotechnika“ bankroto administratorė UAB „Restrus“ atsiliepimu į kasacinį skundą prašo skundą atmesti, palikti galioti skundžiamą teismo nutartį. Atsiliepime nurodomi šie argumentai:

1. ĮBĮ 35 straipsnis nereglamentuoja, kaip kvalifikuoti vidutinį darbo užmokestį už uždelstą atsiskaityti laiką bankroto procese. Kasacinis teismas taip pat nėra išaiškinęs, kaip kvalifikuotinas ir dengtinas vidutinis darbo užmokestis už uždelstą atsiskaityti laiką bankroto procese – pirmąja eile pirmuoju etapu ar pirmąja eile antruoju etapu. Nagrinėjamu atveju vidutinio darbo užmokesčio už uždelstą atsiskaityti laiką priteisimo tvarką patvirtino Klaipėdos apygardos teismas 2015 m. birželio 2 d. nutartimi, šios kreditorė neskundė, nutartis įsiteisėjusi ir turi prejudicinę galią (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 182 straipsnio 2 dalis). Įmonių bankroto valdymo departamentas, prižiūrintis ir kontroliuojantis bankroto administratorių veiklą, 2015 m. kovo 4 d. pateikė išvadą ir 2015 m. kovo 12 d.

sprendimą, kuriuose išaiškinta, kad vidutinis darbo užmokestis už uždelstą atsiskaityti laiką bankroto procese nėra kvalifikuotinas kaip netesybos Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) prasme, todėl turi būti dengiamas pirmąja eile pirmuoju etapu. Vidutinio darbo užmokesčio už uždelstą atsiskaityti laiką išmokėjimas bankroto procese yra kompensuojamasis mechanizmas, kuriuo kompensuojamas darbuotojui laiku neišmokėtas darbo užmokestis ir kitos su darbo santykiais susijusios išmokos, todėl dengiamas pirmąja eile pirmuoju etapu, o antruoju etapu dengiamos tik palūkanos ir netesybos (baigtinis sąrašas (ĮBĮ 35 straipsnis). Kreditorė, ginčydama kreditorių komiteto nutarimą, neįrodė jokių konkrečių administratorės ataskaitos trūkumų, todėl pagrįsta pirmosios instancijos teismo išvada, kad skundžiamo kreditorių komiteto nutarimo panaikinimas nesukeltų kreditorės siekiamų teisinių padarinių.

2. Teismas pagrįstai konstatavo, kad nagrinėjamu atveju nėra pagrindo vadovautis kreditorės nurodyta kasacinio teismo 2014 m. birželio 20 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 3K-3-327/2014, nes nesutampa abiejų bylų *ratio decidendi*. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2006 m. birželio 14 d. nutartyje (civilinė byla Nr. 3K-3-400/2006) taip pat išaiškinta, kad vidutinis darbo užmokestis negali būti kvalifikuotinas kaip netesybos.

22.UAB „Kamineros grupė“ atsiliepimu į kasacinį skundą prašo skundą atmesti, palikti galioti skundžiamą teismo nutartį; priteisti iš kreditorės UAB „Rafesa“ bylinėjimosi išlaidų atlyginimą. Atsiliepime nurodomi šie argumentai:

1. Kasaciniame skunde nepateikta jokių argumentų, kodėl, kreditorės nuomone, 2015 m. sausio 9 d. – 2015 m. birželio 30 d. laikotarpio administratorės ataskaita ginčijamu kreditorių komiteto nutarimu buvo patvirtinta nepagrįstai ar neteisėtai. BUAB „Klaipėdos hidrotechnika“ kreditorių reikalavimai buvo tenkinami ĮBĮ 35 straipsnyje nustatyta tvarka ir tokia apimtimi, kokią buvo patvirtinęs bankroto bylą nagrinėjantis Klaipėdos apygardos teismas (2015 m. birželio 2 d. nutartis). Ši įsiteisėjusi teismo nutartis vienareikšmiškai lėmė ne bankroto administratorės iniciatyvą, bet pareigą išmokėti vidutinio darbo užmokesčio už uždelstą atsiskaityti laiką sumas pirmuoju etapu. Pirmiau nurodyta nutartis negali būti peržiūrima dar kartą visiškai kitame procese, kuriame ginčijamas BUAB „Klaipėdos hidrotechnika“ 2015 m. liepos 9 d. kreditorių komiteto nutarimas. Nors ĮBĮ 35 straipsnio 2 dalis neišskiria vidutinio darbo užmokesčio už uždelstą atsiskaityti laiką kaip savarankiško atskiro reikalavimo, tačiau šis reikalavimas nėra nei palūkanos, nei netesybos, kad jį galima būtų priskirti prie reikalavimų, tenkinamų antruoju etapu.

2. Teismas pagrįstai konstatavo, kad nagrinėjamu atveju nėra pagrindo vadovautis kreditorės nurodyta kasacinio teismo 2014 m. birželio 20 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 3K-3-327/2014, nes nesutampa abiejų bylų *ratio decidendi*. Minėtoje nutartyje kasacinis teismas konstatavo, kad DK 141 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta sankcija, kuri, nepaisant to, jog jos dydis susietas su vidutiniu darbo užmokesčiu, nėra darbo užmokestis ir remiantis sisteminiu DK normų aiškinimu bei atsižvelgiant į šios išmokos teisinę prigimtį negali būti prilyginama darbo užmokesčiui (jam gali būti prilyginamos tokios išmokos, į kurias darbuojas įgyja teisę dėl atlikto darbo). Kasacinis teismas nagrinėjo bylą siekdamas atsakyti į klausimą, ar gali būti atliktas sprendimų dalies įvykdymo atgręžimas, kuria buvo priteistas ne darbo užmokestis, o vidutinis darbo užmokestis už uždelstą atsiskaityti laiką. Kreditorės keliamas vidutinio darbo užmokesčio už uždelstą atsiskaityti laiką priskyrimo darbo užmokesčiui klausimas buvo nagrinėjamas visiškai kitame kontekste, nei yra nagrinėjamoje byloje. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas iš viso nėra nagrinėjęs bylos, kurioje būtų sprendžiama, kuriuo etapu bankroto byloje turėtų būti tenkinami pirmosios eilės kreditorių reikalavimai dėl vidutinio darbo užmokesčio už uždelstą atsiskaityti laiką.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl vidutinio darbo užmokesčio, mokamo už uždelstą atsiskaityti laiką kvalifikavimo

23. DK reglamentuoja darbo santykius, susijusius su jame ir kituose norminiuose teisės aktuose nustatytų darbo teisių ir pareigų įgyvendinimu ir gynyba, o atskirų darbo santykių sričių reglamentavimo ribas nustato DK, taip pat pagal DK nustatytas ribas kiti įstatymai ir Vyriausybės nutarimai (DK 1 straipsnis). Darbo teisės šaltiniai yra ir kiti įstatymai (DK 3 straipsnis). DK 11 straipsnyje nustatyta, kad jeigu tarp DK normos ir kito įstatymo ar norminio teisės akto nuostatų yra prieštaravimų, taikoma DK norma. Jeigu darbo teisės normose nėra tiesioginės normos, reglamentuojančios tam tikrą santykį, taikomos darbo teisės normos, reglamentuojančios panašų santykį, o jeigu negalima pritaikyti norminių darbo teisės aktų analogijos, tai pagal darbo įstatymų pradmenis ir prasmę taikomos kitų teisės šakų normos, reglamentuojančios panašius santykius (DK 9 straipsnis). Toks taikymas yra grindžiamas tuo, kad darbo teisė yra privatinės teisės šaka, kurioje nustatytos specialiosios normos bendrųjų civilinės teisės normų atžvilgiu. Jeigu tam tikrų darbo teisinių klausimų, susijusių su bendraisiais privatinės teisės institutais, nereglamentuoja darbo įstatymai, tai konkrečiam klausimui spręsti *mutatis mutandis* (su būtiniais (atitinkamais) pakeitimais) taikomi bendresni – civiliniai įstatymai (CK 1.1 straipsnio 3 dalis, DK 1 straipsnis).

24. Teisėjų kolegija sprendžia, kad nagrinėjamoje byloje tikslinga pasisakyti, kiek CK įtvirtinti netesybų ir palūkanų institutai taikytini aiškinant ir taikant DK normas, kuriose nustatyti konkretūs mokėjimai darbuotojams neįvardyti kaip netesybos ar palūkanos.

25. Netesybų sąvoka CK įtvirtinta *expressis verbis* (aiškiais žodžiais, tiesiogiai). Netesybos – tai įstatymų, sutarties ar teismo nustatyta pinigų suma, kurią skolininkas privalo sumokėti kreditoriui, jeigu prievolė neįvykdyta arba netinkamai įvykdyta (bauda, delspinigiai) (CK 6.71 straipsnio 1 dalis). Taigi, kreditoriaus teisė reikalauti netesybų atsiranda tada, kai skolininkas prievolės neįvykdo arba ją įvykdo netinkamai (CK 6.205 straipsnis).

26. Netesybų institutas detaliai reglamentuojamas CK 6.71–6.75 straipsniuose, įtvirtinančiuose netesybų sampratą, susitarimo dėl netesybų formą, netesybų ir realaus prievolės įvykdymo santykį, netesybų mažinimą ir kitas nuostatas. Netesybos taip pat įtvirtintos CK 6.245 straipsnio 1 dalyje, apibrėžiančioje civilinės atsakomybės sampratą, CK 6.256 straipsnio 2 dalyje, nustatančioje sutartinės atsakomybės atsiradimo pagrindus, CK 6.258 straipsnyje, įtvirtinančiame skolininko pareigą prievolės neįvykdymo atveju sumokėti netesybas (CK 6.258 straipsnio 1 dalis) ir teismo teisę mažinti pernelyg dideles netesybas (CK 6.258 straipsnio 3 dalis), bei kitose teisės normose.

27. Palūkanų sąvoka, skirtingai negu netesybų, CK neįtvirtinta, todėl palūkanų instituto turinys atskleidžiamas sistemiškai aiškinant šį civilinės teisės institutą reglamentuojančias teisės normas. Lietuvos civilinėje teisėje palūkanos yra: pirma, mokestis už pinigų skolinimą (pvz., CK 6.872 straipsnyje nustatytos palūkanos už naudojimąsi paskolos suma); antra, minimalių kreditoriaus nuostolių, kurių nereikia įrodyti, kompensacija už pinigines prievolės įvykdymo termino praleidimą (CK 6.261 straipsnis (kompensuojamosios palūkanos)).

28. Palūkanų ir netesybų institutai turi bendrą bruožą. Pavyzdžiui, tiek kompensuojamųjų palūkanų, tiek netesybų tikslas yra kompensuoti dėl prievolės neįvykdymo patirtus nuostolius. Tiek pelno (mokėjimo), tiek kompensuojamosios palūkanos mokamos tik esant piniginei prievolei, t. y. tokiai prievolei, kurios dalyką sudaro skolininko pareiga perduoti kreditoriui atitinkamą pinigų sumą ir atitinkamai kreditoriaus teisė reikalauti iš skolininko ją sumokėti (CK 6.37 straipsnis). Tuo palūkanos skiriasi nuo netesybų, kuriomis gali būti užtikrinamas bet kurios prievolės neįvykdymas ar netinkamas įvykdymas.

29. DK 141 straipsnis reglamentuoja atsiskaitymo su atleidžiamu darbuotoju tvarką. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad darbdavys privalo visiškai atsiskaityti su atleidžiamu iš darbo darbuotoju jo atleidimo dieną, jeigu įstatymais ar darbdavio ir darbuotojo susitarimu nenustatyta kitokia atsiskaitymo tvarka. DK 141 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad kai uždelsiama atsiskaityti ne dėl darbuotojo kaltės, darbuotojui sumokamas jo vidutinis darbo užmokestis už uždelsimo laiką.

30. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, atsižvelgdamas į DK 141 straipsnio normos tikslus ir paskirtį, suformavo jos aiškinimo ir taikymo praktiką. Aiškindamas šią teisės normą, kasacinis teismas yra nurodęs, kad DK 141 straipsnio 3 dalies paskirtis yra dvejopa. Pirma, ši norma nustato kompensuojamąjį mechanizmą, kuriuo yra kompensuojamas darbuotojui neišmokėtas darbo užmokestis ir kitos su darbo santykiais susijusios išmokos. Antra, ši norma kartu nustato sankciją darbdaviui, kuris su atleidžiamu darbuotoju visiškai neatsiskaito atleidimo dieną (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. gruodžio 30 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-575/2014; 2015 m. kovo 31 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-154-313/2015 ir jose nurodytą praktiką; kt.). Atsižvelgiant į tai, kad kai nutraukiami darbo teisiniai santykiai, už atsiskaitymą atsakingas asmuo yra darbdavys ir nuo jo tiesiogiai priklauso darbo užmokesčio ir kitų su darbo teisiniais santykiais susijusių išmokų mokėjimas, DK 141 straipsnio 3 dalyje įtvirtintos nuostatos yra papildomas atleidžiamo darbuotojo teisių apsaugos svertas, jei darbdavys netinkamai vykdytų pareigą laiku atsiskaityti. DK 141 straipsnio 3 dalyje yra nustatytas konkretus išmokos dydis – darbuotojo vidutinis darbo užmokestis už uždelsimo laiką (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. vasario 26 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-70/2007).

31. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje taip pat pasisakyta, kad DK 141 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta sankcija, kuri, nepaisant to, kad jos dydis susietas su vidutiniu darbo užmokesčiu, nėra darbo užmokestis ir, remiantis sisteminiu DK normų aiškinimu bei atsižvelgiant į šios išmokos teisinę prigimtį, negali būti prilyginama darbo užmokesčiui. Darbo užmokesčiui gali būti prilyginamos tokios išmokos, į kurias darbuojas įgyja teisę dėl atlikto darbo, o ne tokios, į kurias įgyja teisę dėl darbdavio padaryto pažeidimo (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gegužės 13 d. nutarties civilinėje byloje Nr. 3K-3-278-701/2016 20 punktą). DK 141 straipsnio 3 dalyje nustatytos sankcijos nėra ir delspinigiai, nors ir atlieka panašų vaidmenį (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. lapkričio 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-426-701/2015).

32. Minėta, kad CK 1.1 straipsnio 3 dalis nustato, jog CK normos darbo santykiams taikomos tik tuo atveju, kai jų nereglamentuoja specialūs įstatymai. DK nuostatos taip pat akcentuoja Darbo kodekso normų taikymo viršenybę prieš kitus įstatymus (DK 11 straipsnio 1 dalis). Nagrinėjamu atveju DK 141 straipsnio 3 dalyje nustatyta sankcija už uždelsimą atsiskaityti su atleidžiamu darbuotoju yra reglamentuota DK normomis, todėl nėra pagrindo taikyti CK normas, reglamentuojančias netesybas ir (ar) palūkanas (DK 9 straipsnis).

33. Teisėjų kolegija, atsižvelgdama į pirmiau nurodytas teisės normas ir kasacinio teismo praktiką, sprendžia, kad darbdavio prievolė mokėti darbuotojui vidutinį darbo užmokestį už visą uždelstą atsiskaityti laiką nėra netesybos ar palūkanos, minėta darbdavio prievolė kyla iš individualių darbo teisinių santykių, kai darbdavys nevykdo (ar netinkamai vykdo) DK 141 straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos laiku ir visiškai atsiskaityti su atleidžiamu iš darbo darbuotoju, taip pažeisdamas įstatyme nustatytas savo pareigas (DK 35 straipsnio 1 dalis) ir teisėtus darbuotojo interesus – už atliktą darbą gauti darbo užmokestį ir kitas su darbo santykiais susijusias išmokas bei savarankiškai disponuoti jam priklausančiomis pajamomis. Taigi ši išmoka, nors ir nėra darbo užmokestis, bet neabejotinai susijusi su darbo santykiais ir negali būti prilyginama netesyboms ar palūkanoms.

Dėl reikalavimų, susijusių su vidutiniu darbo užmokesčiu, mokamu už uždelstą atsiskaityti laiką, bankroto procese tenkinimo eilės ir tvarkos

34. Atsižvelgiant į pirmiau nurodytus argumentus, būtina išspręsti BUAB „Klaipėdos hidrotechnika“ darbuotojų kreditorių reikalavimų tenkinimo eiliškumo klausimą. Byloje kilęs ginčas ne tiek dėl ĮBĮ įtvirtintos kreditorių tenkinimo eilės (ĮBĮ 35 straipsnio 2 dalis), kiek dėl pirmojoje eilėje esančių kreditorių reikalavimų tenkinimo etapų (ĮBĮ 35 straipsnio 1 dalis). Bankroto procese svarbi kreditoriaus reikalavimo prigimtis, t. y. kokių pagrindu susidarė įmonės įsiskolinimas kreditoriui. Kreditoriaus reikalavimo susidarymo pagrindas lemia ir jo tenkinimo eiliškumą įmonės bankroto procese.

35. ĮBĮ 35 straipsnio 1 dalyje (įstatymo redakcija, galiojusi nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2016 m. sausio 1 d.) nustatyta, kad kreditorių reikalavimai tenkinami dviem etapais. Pirmajame etape pagal šio straipsnio nustatytą eiliškumą tenkinami kreditorių reikalavimai be priskaičiuotų palūkanų ir netesybų, o antrajame etape ta pačia eile tenkinama likusi kreditorių reikalavimų dalis (palūkanos ir netesybos). Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad pirmąją eilę yra tenkinami, be kita ko, darbuotojų reikalavimai, susiję su darbo santykiais.

36. Teisėjų kolegija pažymi, kad nagrinėjamos bylos kontekste minėtos ĮBĮ įtvirtintos teisės normos aiškinimas yra svarbus, siekiant tinkamai kvalifikuoti tarp šalių susiklosčiusius materialinius teisinius santykius ir nustatant reikalavimų eiliškumą.

37. Bankroto teisės normos yra viešosios teisės normos. Bankroto proceso paskirtis ir tikslas – per įstatyme nustatytą bankroto procedūrą vykdydamą užtikrinti, kad būtų visiškai arba iš dalies patenkinti įrodymais pagrįsti bankrutuojančios įmonės kreditorių reikalavimai ir apsaugoti bankrutuojančios įmonės interesai. Bankroto bylą nagrinėjantis teismas tvirtina kreditoriaus pareikštą reikalavimą tik tuomet, jeigu iš byloje esančių duomenų gali padaryti išvadą, kad toks reikalavimas yra pagrįstas įrodymais, kurių nepaneigia kiti įrodymai. ĮBĮ 26 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kreditorių reikalavimus tvirtina teismas; kreditorių sąrašo ir jų reikalavimų patikslinimai, susiję su bankroto procesu, tvirtinami teismo nutartimi iki teismas priima nutartį nutraukti bankroto bylą arba sprendimą dėl įmonės pabaigos.

38. Nagrinėjamoje byloje teismų nustatytos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kad UAB „Kamimeros grupė“ įgijo reikalavimo teisę į, be kita ko, 404 418,27 Eur sumą, susidariusią dėl vidutinio darbo užmokesčio už uždelstą atsiskaityti laiką (žr. šios nutarties 8 punktą). Šalių materialiniai teisiniai santykiai susiklostė ne iš paskolos, prievolės ar kitų teisinių santykių, o būtent iš darbo teisinių santykių. Taigi darbuotojų kreditorių reikalavimų, kuriuos perėmė UAB „Kamimeros grupė“, prigimtis (susidarymo pagrindas) – darbdavės UAB „Klaipėdos

hidrotechnika“ netinkamai įvykdyta pareiga laiku atsiskaityti su savo darbuotojais. Šis kreditoriaus reikalavimo susidarymo pagrindas lemia ir jo tenkinimo eiliškumą.

39. Kasacinio teismo praktikoje pripažįstama, kad darbo bylos priskiriamos prie bylų, kurių nagrinėjimas susijęs su viešojo intereso apsauga, nes jos kyla iš materialiujų teisinių santykių, kurių subjektų galimybės laisvai disponuoti savo materialiosiomis teisėmis ir pareigomis yra ribotos. Šalių padėtis darbo ginče nelygiavertė – darbdavys socialiniu ir ekonominiu aspektu yra nepalyginamai stipresnė šalis, o ginčo baigtis dažniausiai susijusi su darbuotojo ir (ar) jo šeimos pragyvenimo šaltiniu, todėl sukelia socialinę įtampą, tai turi įtakos visuomenės interesams. Atsižvelgiant į tai, tam tikrų darbo bylų nagrinėjimo ypatumų, tarp jų – teismo pareigos būti aktyviam, įtvirtinimu siekta užtikrinti būtent tos darbo ginčo šalies, kuri socialiniu ir ekonominiu požiūriu šiuose santykiuose vertintina kaip silpnesnė, interesų adekvačią apsaugą. Teismas darbo bylose privalo būti aktyvus siekdamas apsaugoti visų pirma privatų darbuotojo, kartu – viešąjį interesą (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. gruodžio 22 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-541/2011). Taigi darbuotojų interesai ir bankroto procese ginami prioritetiškai.

40. Pažymėtina, kad pakankamai svarbi byloje yra valstybės, kuri siekia visapusiškai garantuoti darbo teisinių santykių dalyvio gerovę bankroto procese ir kuriai nagrinėjamu atveju atstovauja Įmonių bankroto valdymo departamentas, kontroliuojantis šią teisinių santykių sritį, išvada, kurioje laikomasi pozicijos, kad darbuotojų reikalavimai dėl vidutinio darbo užmokesčio už uždelstą atsiskaityti laiką turi būti tenkinami pirmąją eile bei pirmajame etape.

41. Nagrinėjamu atveju, sprendami šalių ginčą, teismai įvertino kreditoriaus reikalavimo atsiradimo kilmę (susijęs su darbo teisiniais santykiais), atsižvelgė į kreditoriaus padėtį bankroto procese (darbuotojų reikalavimai), valstybės institucijos, taip pat ginančios viešąjį interesą, išvadą ir iš įrodymų visumos sprendė, kad ĮBĮ 35 straipsnio nuostatos, tvirtinančios kreditorių reikalavimų eilę ir šių reikalavimų tenkinimo etapus, nebuvo pažeistos. Teisėjų kolegija neturi pagrindo nesutikti su tokia teismo išvada.

42. Pirmosios eilės kreditoriams įstatymo leidėjas suteikė pirmenybę tenkinant kreditorių reikalavimus. Minėta, kad DK 141 straipsnio norma įtvirtinamas kompensuojamasis mechanizmas, kai darbuotojui yra kompensuojami neišmokėtas darbo užmokestis ir kitos su darbo santykiais susijusios išmokos. Antra, DK 141 straipsnio 3 dalyje įtvirtintos nuostatos yra papildomas atleidžiamo darbuotojo teisių apsaugos svirtas, jei darbdavys netinkamai vykdytų pareigą laiku atsiskaityti.

43. Šios nutarties 33 punkte konstatuota, kad darbdavio prievolė mokėti darbuotojui vidutinį darbo užmokestį už visą uždelstą atsiskaityti laiką nėra netesybos ar palūkanos, taigi negali būti tenkinama antruoju etapu. Sistemiskai aiškinant DK 141 straipsnio 3 dalies ir ĮBĮ 35 straipsnio 2 dalies normas darytina išvada, kad kitos su darbo santykiais susijusios išmokos priskirtinos prie darbuotojų reikalavimų, susijusių su darbo santykiais. DK 141 straipsnio 3 dalis nustato ne CK reglamentuojamas netesybas, o visų pirma kompensuojamąjį mechanizmą, per kurį yra kompensuojami darbuotojui neišmokėtas darbo užmokestis ir kitos su darbo santykiais susijusios išmokos. DK 141 straipsnio 3 dalyje nustatyta išmoka ne kvalifikuotina kaip netesybos.

44. Priešingas aiškinimas paneigtų būtent darbuotojų, kaip ekonomiškai silpnesnės darbo sutarties šalies, turtinių interesų apsaugą jų darbdaviui tapus nemokiam.

45. Teisėjų kolegija, remdamasi išdėstytais argumentais, konstatuoja, kad kasacinio skundo argumentai neteikia pagrindo pripažinti, jog apeliacinės instancijos teismas pažeidė materialiosios teisės normas, nukrypo nuo teisės aiškinimo ir taikymo praktikos, todėl naikinti ar keisti priimtą apeliacinės instancijos teismo procesinį sprendimą nėra teisinio pagrindo. Kasacinis skundas atmestinas, o apeliacinės instancijos teismo nutartis paliktina nepakeista (CPK 346 straipsnis, 359 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

Dėl papildomų rašytinių paaiškinimų

46. BUAB „Klaipėdos hidrotechnika“ kreditorius M. J. 2017 m. balandžio 24 d. per EPP sistemą Lietuvos Aukščiausiajam Teismui pateikė rašytinius paaiškinimus dėl 2016 m. sausio 6 d. UAB „Rafesa“ ieškinio dėl kreditorių komiteto sprendimų panaikinimo, kuriuose pasisakoma dėl skolininkės bankroto aplinkybių, nurodoma, kad pagal Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 42 straipsnio 1 dalies nuostatas šalys turi teisę duoti teismui paaiškinimus žodžiu ir raštu, teikti savo argumentus ir samprotavimus visais bylos nagrinėjimo metu kylančiais klausimais, pateikiami argumentai dėl nenuoseklios bankroto administratorės UAB „Restrus“ įgalioto asmens pozicijos pirmąja eile išmokant vidutinį darbo užmokestį.

47. CPK 348 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad dalyvaujantys byloje asmenys per terminą, nustatytą atsiliepiamams į kasacinį skundą pateikti, gali rašytiniu pareiškimu prisidėti prie paduoto kasacinio skundo. Pareiškimė dėl prisidėjimo prie paduoto kasacinio skundo prisidedantis asmuo negali pareikšti savarankiškų apskūsto sprendimo ar nutarties peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindų bei savarankiškų reikalavimų.

48. Teisėjų kolegija, atsižvelgdama į nurodytą teisinį reguliavimą, sprendžia, kad kreditoriaus M. J. pateikti rašytiniai paaiškinimai vertintini kaip prisidėjimas prie kasacinio skundo. Nustačiusi, kad kreditorės UAB „Rafesa“ kasacinis skundas į Lietuvos Aukščiausiajame Teisme kasacine tvarka nagrinėtinų bylų sąrašą įrašytas 2017 m. sausio 16 d., vadovaudamasi pirmiau nurodytomis CPK nuostatomis, teisėjų kolegija konstatuoja, jog kreditoriaus M. J. prisidėjimas prie kasacinio skundo pateiktas praleidus įstatyme nustatytą terminą, todėl jį atsisakyta priimti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

49. Bylinėjimosi išlaidų paskirstymo tvarką reglamentuoja CPK 93, 94, 96, 96¹, 98 straipsnių nuostatos. Šaliai, kurios naudai priimtas procesinis sprendimas, jos turėtas bylinėjimosi išlaidas teismas priteisia iš antrosios šalies (CPK 93, 98 straipsniai).

50. Netenkinus kasacinio skundo, bylinėjimosi išlaidos priteisiamos atsiliepiamą į kasacinį skundą pateikusiai šaliai. Suinteresuotas asmuo UAB „Kamineros grupė“ prašo priteisti bylinėjimosi išlaidų atlyginimą, pateikė įrodymus, kad už advokato pagalbą parengiant atsiliepiamą į kasacinį skundą sumokėjo 726 Eur. Atsižvelgiant į tai, kad ši suma neviršija Rekomendacijų dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas) maksimalaus dydžio, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85 ir Lietuvos advokatų tarybos 2004 m. kovo 26 d. nutarimu (redakcija, galiojanti nuo 2015 m. kovo 20 d.), 7 ir 8.14 punktuose nurodyto rekomenduojamo priteisti užmokesčio dydžio, todėl, netenkinus kasacinio skundo, jį priteistina iš kreditorės UAB „Rafesa“ suinteresuoto asmens UAB „Kamineros grupė“ naudai.

51. Pagal Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. gegužės 26 d. pažymą apie išlaidas, susijusias su procesinių dokumentų įteikimu, šioje byloje kasaciniame teisme patirta 11,87 Eur išlaidų, susijusių su bylos nagrinėjimu (CPK 79 straipsnis, 88 straipsnio 1 dalies 3 punktas, 92 straipsnis). Netenkinus kasacinio skundo, šių išlaidų atlyginimas priteistinas iš kreditorės (CPK 96 straipsnis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 359 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 362 straipsnio 1 dalimi,

n u t a r i a :

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2016 m. spalio 7 d. nutartį palikti nepakeistą.

Priteistiiš kreditorės uždarnosios akcinės bendrovės „Rafesa“ (j. a. k. 303376217) uždarnosios akcinės bendrovės „Kamineros grupė“ (j. a. k. 302520497) naudai 726 (septynis šimtus dvidešimt šešis) Eur bylinėjimosi išlaidų, turėtų kasaciniame teisme, atlyginimo.

Priteisti iš kreditorės uždarnosios akcinės bendrovės „Rafesa“ (j. a. k. 303376217) valstybės naudai 11,87 Eur (vienuolika Eur 87 ct) išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu kasaciniame teisme, atlyginimo (ši suma mokėtina į Valstybinės mokesčių inspekcijos (j. a. k. 188659752) biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą, įmokos kodas – 5660).

Panaikinti Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų atrankos kolegijos 2017 m. sausio 16 d. nutartimi taikytą laikinąją apsaugos priemonę įrašant viešame registre draudimą BUAB „Klaipėdos hidrotechnika“ (j. a. k. 140375913) bankroto administratori UAB „Restrus“ (j. a. k. 145397810) pateikti prašymą Juridinių asmenų registruoti išregistruoti likviduotą dėl bankroto įmonę BUAB „Klaipėdos hidrotechnika“.

Apie šios nutarties priėmimą pranešti VĮ Registrų centrui.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai Alė Bukavinienė

Sigitas Gurevičius

Antanas Simniškis